



СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ГРАДА НОВОГ САДА

Година XXXII - Број 13

НОВИ САД, 21. март 2013.

примерак 100,00 динара

ГРАД НОВИ САД

Скупштина

181

На основу члана 92. став 4. Закона о буџетском систему („Службени гласник Републике Србије“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11 и 93/12) и члана 24. тачка 55. Статута Града Новог Сада – пречишћен текст („Службени лист Града Новог Сада“, број 43/08), Скупштина Града Новог Сада, на XI седници 22. фебруара 2013. године доноси

ОДЛУКУ О АНГАЖОВАЊУ РЕВИЗОРА ЗА ОБАВЉАЊЕ ЕКСТЕРНЕ РЕВИЗИЈЕ ЗАВРШНОГ РАЧУНА БУЏЕТА ГРАДА НОВОГ САДА ЗА 2012. ГОДИНУ

Члан 1.

За екстерну ревизију завршног рачуна буџета Града Новог Сада за 2012. годину изабраће се, у складу са законом, лице које испуњава услове за обављање послова ревизије финансијских извештаја, прописане законом којим се уређују рачуноводство и ревизија, уколико Град Нови Сад није обухваћен програмом ревизије за 2013. годину Државне ревизорске институције.

Члан 2.

Уговор са изабраним ревизором закључиће се по добијању сагласности Државне ревизорске институције.

Члан 3.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу Града Новог Сада“, а објавиће се по добијању сагласности Државне ревизорске институције.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број: 4-2/2013-I
22. фебруар 2013. године
НОВИ САД

Председник
Проф. др Сениша Севић, с.р.

Градско веће

182

На основу члана 16. ст. 1. и 3. Одлуке о градским административним таксама („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 54/09, 23/11 и 56/12), а у вези са чланом 4. Одлуке о изменама Одлуке о градским административним таксама („Службени лист Града Новог Сада“, број 56/12), Градско веће Града Новог Сада, на 28. седници од 15. марта 2013. године, доноси

РЕШЕЊЕ О УСКЛАЂИВАЊУ ДИНАРСКИХ ИЗНОСА ГРАДСКИХ АДМИНИСТРАТИВНИХ ТАКСИ

I. У Одлуци о градским административним таксама („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 54/09, 23/11 и 56/12), динарски износи градских административних такси из Тарифе градских административних такси, која је саставни део Одлуке, усклађују се, и то:

	износ таксе у динарима
1. У Тарифном броју 1.	270,00
2. У Тарифном броју 2.	1.360,00
3. У Тарифном броју 3, таксе из:	
- тачке 1.	710,00
- тачке 2.	710,00
- тачке 3.	710,00
- тачке 4.	710,00
- тачке 5.	710,00
- тачке 6.	710,00
4. У Тарифном броју 4.	1.080,00
5. У Тарифном броју 5.	3.230,00
6. У Тарифном броју 6.	650,00
7. У Тарифном броју 7.	1.080,00
8. У Тарифном броју 8.	1.080,00
9. У Тарифном броју 9.	430,00
10. У Тарифном броју 10.	1.080,00
11. У Тарифном броју 11.	1.080,00
12. У Тарифном броју 12, таксе из:	
- тачке 1.	1.080,00
- тачке 2.	1.080,00

13. У Тарифном броју 13.	410,00
14. У Тарифном броју 14.	2.380,00
15. У Тарифном броју 15.	460,00
16. У Тарифном броју 16.	270,00
17. У Тарифном броју 17.	320,00
19. У Тарифном броју 19.	240,00
20. У Тарифном броју 20.	430,00
21. У Тарифном броју 21.	650,00
22. У Тарифном броју 22.	650,00
23. У Тарифном броју 23, таксе из:	
- тачке 1.	650,00
- тачке 2.	650,00
- тачке 3.	650,00
- тачке 4.	650,00
- тачке 5.	650,00
- тачке 6.	650,00
- тачке 7.	650,00
- тачке 8.	650,00
- тачке 9.	650,00
- тачке 10.	650,00
- тачке 11.	650,00
- тачке 12.	650,00
- тачке 13.	320,00

24. У Тарифном броју 24. 161.700,00

25. У Тарифном броју 25, таксе из:	
- тачке 1.	2.160,00
- тачке 2.	3.230,00
- тачке 3.	2.160,00
- тачке 4.	2.160,00
- тачке 5.	220,00
- тачке 6.	540,00
- тачке 7.	710,00
- тачке 8.	710,00
- тачке 9.	710,00
- тачке 10.	710,00
- тачке 11.	710,00
- тачке 12.	710,00

26. У Тарифном броју 26, таксе из:	
- тачке 1.	860,00
- тачке 2.	1.080,00

27. У Тарифном броју 27, таксе из:	
- тачке 1.	2.160,00
- тачке 2.	1.080,00
- тачке 3.	2.160,00

28. У Тарифном броју 28, такса из става 1.	270,00
У ставу 2, таксе из:	
- тачке 1.	270,00
- тачке 2.	270,00
- тачке 3.	270,00

II. Усклађени динарски износи градских административних такси из тачке I. овог решења примењиваће се од 1. априла 2013. године.

III. Ово решење објавити у "Службеном листу Града Новог Сада".

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКО ВЕЋЕ
Број: 434-1/2013-II
15. март 2013. године
НОВИ САД

Градоначелник
Милош Вучевић, с.р.

183

На основу члана 52. тачка 24. Статута Града Новог Сада – пречишћен текст („Службени лист Града Новог Сада“, број 43/08), на предлог Градоначелника Града Новог Сада, Градско веће Града Новог Сада, на 28. седници од 15. марта 2013. године, доноси

РЕШЕЊЕ О ПРОГРАМУ ИНВЕСТИЦИОНИХ АКТИВНОСТИ ЗА УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ ГРАД НОВИ САД ЗА 2013. ГОДИНУ

I

Овим решењем утврђује се Програм инвестиционих активности за установе културе чији је оснивач Град Нови Сад за 2013. годину (у даљем тексту: Програм), који чини саставни део овог решења.

II

Програм обухвата капитално одржавање зграда и објеката, набавку машина и опреме и нематеријалне имовине.

III

Средства за реализацију Програма планирана су у буџету Града Новог Сада за 2013. годину, у укупном износу од 37.438.800,00 динара, и то: из извора финансирања 01 у износу од 34.943.500,00 динара, из извора финансирања 07 у износу од 1.075.300,00 динара, и из извора финансирања 13 у износу од 1.420.000,00 динара, а користиће се у складу са оствареним приходима буџета, по динамици утврђеној у овом програму.

IV

Носиоци инвестиционих активности предвиђених Програмом су установе културе чији је оснивач Град Нови Сад (у даљем тексту: Установе).

V

Установе доносе план јавних набавки и по добијању претходне сагласности Градског већа Града Новог Сада, доносе одлуке о покретању поступака јавних набавки за које су средства планирана у буџету Града, односно у Финансијском плану Градске управе за културу за 2013. годину.

VI

Градска управа за културу (у даљем тексту: Градска управа) одобраваће Установама средства након спроведеног поступка јавне набавке, на основу њихових захтева уз које се доставља документација о уговореним услугама капиталног одржавања зграда и објеката, набављеним машинама и опреми и нематеријалној имовини, у складу са тромесечним плановима извршења буџета Града.

VII

Надзор над реализацијом Програма врши Градска управа.

VIII

Установе подносе Градском већу Града Новог Сада и Градској управи годишњи извештај о реализацији овог програма, са исказаним физичким и финансијским показатељима и документацијом о извршеним активностима и утрошку средстава према стварно набављеној опреми и нематеријалној имовини.

IX

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКО ВЕЋЕ
Број: 418-9/2013-48-II
15. март 2013. године
НОВИ САД

Градonaчелник

Милош Вучевић, с.р.

**ПРОГРАМ
ИНВЕСТИЦИОНИХ АКТИВНОСТИ ЗА
УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ
ГРАД НОВИ САД ЗА 2013. ГОДИНУ**

I Средства из буџета Града Новог Сада за инвестиционе активности установа културе чији је оснивач Град Но-

ви Сад у износу од 37.438.800,00 динара, из извора финансирања 01 у износу од 34.943.500,00 динара, из извора финансирања 07 у износу од 1.075.300,00 динара, и из извора финансирања 13 у износу од 1.420.000,00 динара, распоређују се по следећим наменама:

1. економска класификација 511 - Зграде и грађевински објекти - 14.876.500,00 динара-

извор финансирања 01:

- економска класификација 5113 – Капитално одржавање зграда и објеката – 14.876.500,00 динара - извор финансирања 01,

2. економска класификација 512 – Машине и опрема - 17.097.000,00 динара, и то:

износ од 14.677.000,00 динара - извор финансирања 01, износ од 1.000.000,00 динара - извор финансирања 07 и износ од 1.420.000,00 – извор финансирања 13:

- економска класификација 5122 – Административна опрема – 7.970.500,00 динара, и то: износ од 6.050.500,00 динара - извор финансирања 01, износ од 500.000,00 динара - извор финансирања 07 и износ од 1.420.000,00 динара извор финансирања 13,
- економска класификација 5125 – Медицинска и лабораторијска опрема – 330.000,00 динара - извор финансирања 01,
- економска класификација 5126 – Опрема за образовање, науку, културу и спорт – 8.796.500,00 динара и то: износ од 8.296.500,00 извор финансирања 01, и износ од 500.000,00 динара извор финансирања 07,

3. економска класификација 515 – Нематеријална имовина имовина – 5.465.300,00 динара, и то: износ од 5.390.000,00 динара - извор финансирања 01 и износ од 75.300,00 динара - извор финансирања 07:

- економска класификација 5151 - Нематеријална имовина – 5.465.300,00 динара, и то: износ од 5.390.000,00 динара - извор финансирања 01 и износ од 75.300,00 динара - извор финансирања 07.

1. КАПИТАЛНО ОДРЖАВАЊЕ ЗГРАДА И ОБЈЕКТА

Рб	Пфп	Ек. клас.	ИФ	Индиректни корисник	Опис (Намена за коју ће се средства користити)	Износ у динарима	Планирано време реализације
1.1	351.01	5113	01	„Новосадско позориште-Ujvideki Szinhaz“	Замена подне облоге на Великој сцени	1.076.500,00	април
1.2	351.01	5113	01	Позориште младих	Наставак радова на санацији и адаптацији Велике сале	3.800.000,00	април

1.3	351.01	5113	01	Културни центар Новог Сада	Адаптација летњег биоскопа	6.000.000,00	фебруар
1.4	351.01	5113	01	Културни центар Новог Сада	Уградња теретног лифта	2.500.000,00	фебруар
1.5	351.01	5113	01	Културни центар Новог Сада	Адаптација улаза у Културни центар Новог Сада	1.500.000,00	фебруар
				Укупно:		14.876.500,00	

2. АДМИНИСТРАТИВНА ОПРЕМА

Рб	Пфп	Ек. клас.	ИФ	Индиректни корисник	Опис (Намена за коју ће се средства користити)	Износ у динарима	Планирано време реализације
2.1	352.02	5122	01	Музеј Града Новог Сада	Набавка: Картотечких ормана, полица, металних ормана, столица, радних столова, тепиха, тепих-стаза, рачунара, лап-топова, swicheva, веб камера, звучника, бек-апа, штампача, скенера, телефона, фото-апарата, фото-рамова, флеш расвете, објектива, диктафона, ТА пећи, уљаних радијатора, грејалица, клима,усисивача, решоа, мини шпорета, веш машине и набавка конзола за ИПА пројекат	3.365.500,00	фебруар, март, мај, август
2.2	352.02	5122	01	Историјски архив Града Новог Сада	Набавка канцеларијских ормана	235.000,00	април, јун
2.3	350.02	5122	01	Позориште младих	Набавка: рачунарске опреме, опреме за чишћење и одржавање просторија и канцеларијске опреме	200.000,00	април
2.4	352.02	5122	01	Стеријино позорје	Набавка: рачунара, канцеларијских столица и телефонских апарата	150.000,00	март
2.5	352.02	5122	01	Установа за културу, информисање и образовање Културно-информативни центар „Младост“ Футог	Набавка: столова и столица и клима уређаја	2.100.000,00	фебруар, април
2.6	352.02	5122	07	Установа за културу, информисање и образовање Културно-информативни центар „Младост“ Футог	Набавка: канцеларијске опреме, рачунарске опреме, електронске опреме и опреме за угоститељство	500.000,00	март
2.7	352.02	5122	13	Завод за заштиту споменика културе Града Новог Сада	Набавка: телефонске централе са припадајућим апаратима и инсталацијама	420.000,00	фебруар
2.8	352.02	5122	13	Културни центар Новог Сада	Набавка: рачунарске опреме и штампача	1.000.000,00	фебруар, март
				Укупно:		7.970.500,00	

3. МЕДИЦИНСКА И ЛАБОРАТОРИЈСКА ОПРЕМА

Рб	Пфп	Ек. клас.	ИФ	Индиректни корисник	Опис (Намена за коју ће се средства користити)	Износ у динарима	Планирано време реализације
3.1	352.03	5125	01	Музеј Града Новог Сада	Набавка дигиталног УСБ микроскопа, ексикатора, ормана за хемикалије, сензора за оксиметар и стерилизатора	330.000,00	април, јун, септембар
				Укупно:		330.000,00	

4. ОПРЕМА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ, НАУКУ, КУЛТУРУ И СПОРТ

Рб	Пфп	Ек. клас.	ИФ	Индиректни корисник	Опис (Намена за коју ће се средства користити)	Износ у динарима	Планирано време реализације
4.1	352.04	5126	01	Музеј Града Новог Сада	Набавка: одвлаживача, овлаживача ваздуха као и изложбених витрина	330.000,00	март, мај, јул
4.2	352.04	5126	01	„Новосадско позориште-Ujvideki Szinhaz“	Набавка балетског пода	620.000,00	јун
4.3	352.04	5126	01	„Новосадско позориште-Ujvideki Szinhaz“	Набавка главне завесе на Великој сцени	326.500,00	мај
4.4	352.04	5126	01	Позориште младих	Набавка опреме за освету	2.000.000,00	април
4.5	352.04	5126	01	Установа за израду таписерија „Атеље 61“	Набавка и монтажа разбоја за ткање таписерија.	680.000,00	март, април
4.6	352.04	5126	01	Установа за културу, информисање и образовање Културно-информативни центар „Младост“ Футог	Набавка: опреме за освету и озвучење, народних ношњи и музичких инструмената	4.040.000,00	фебруар, април
4.7	352.04	5126	01	Установа за културу, информисање и образовање Културно-информативни центар „Кисач“ Кисач	Набавка опреме за озвучење	300.000,00	фебруар, април
4.8	352.04	5126	07	Установа за културу, информисање и образовање Културно-информативни центар „Младост“ Футог	Набавка: народних ношњи и музичких инструмената	500.000,00	март
				Укупно:		8.796.500,00	

5. НЕМАТЕРИЈАЛНА ИМОВИНА

Рб	Пфп	Ек. клас.	ИФ	Индиректни корисник	Опис (Намена за коју ће се средства користити)	Износ у динарима	Планирано време реализације
5.1	354.01	5151	01	Музеј Града Новог Сада	Набавка софтвера за потребе ИПА пројекта	390.000,00	фебруар
5.2	354.01	5151	01	Градска библиотека у Новом Саду	Набавка књига и остале некњижне грађе	5.000.000,00	фебруар, мај септембар
5.3	354.01	5151	07	Градска библиотека у Новом Саду	Набавка књига	75.300,00	септембар
				Укупно:		5.465.300,00	

Градоначелник

184

На основу члана 11. став 2. Одлуке о оснивању Фонда за унапређење вокалне уметности младих „Меланије Бугариновић и ћерке Мирјане Калиновић-Калин“ у Новом Саду“, („Службени лист Општине Нови Сад“, број 11/78 и „Службени лист Града Новог Сада“ број 49/07), Градоначелник Града Новог Сада доноси

РЕШЕЊЕ

I

Даје се сагласност на Програм рада Фонда за унапређење вокалне уметности младих „Меланије Бугариновић и ћерке Мирјане Калиновић-Калин“ у Новом Саду за 2013. годину, који је донео Управни одбор Фонда за унапређење вокалне уметности младих „Меланије Бугариновић и ћерке Мирјане Калиновић-Калин“ у Новом Саду на IV седници одржаној 10. јануара 2013. године.

II

Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 6-35/2013-II
14. март 2013. године
НОВИ САД

Градоначелник
Милош Вучевић, с.р.

185

На основу члана 15. Правилника о начину и поступку доделе средстава из буџета Града Новог Сада за програме којима се обезбеђују посебни облици социјалне заштите („Службени лист Града Новог Сада“, број 10/10), Градоначелник Града Новог Сада доноси

**РЕШЕЊЕ
О РАЗРЕШЕЊУ И ИМЕНОВАЊУ
ПРЕДСЕДНИКА, ЗАМЕНИКА ПРЕДСЕДНИКА
И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ЗА СТРУЧНУ
ПРОЦЕНУ И ИЗБОР ПРОГРАМА КОЈИМА СЕ
ОБЕЗБЕЂУЈУ ПОСЕБНИ ОБЛИЦИ
СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ**

I. Разрешају се дужности у Комисији за стручну процену и избор програма којима се обезбеђују посебни облици социјалне заштите (у даљем тексту: Комисија):

- председник

Проф. др САЊА СТОЈАНОВИЋ

- заменик председника

БРАНКА ГРБОВИЋ

- чланови

МАРИЈА ВРЕБАЛОВ

Мр СЛАВИЦА МАРКОВИЋ

БРАНКА БАЛАБАН

Др ГОРДАНА ЂУРИЋ

ЉУБИЦА РАШИЋ

ГОРДАНА ДИМИТРИЈЕВИЋ

II. У Комисију именују се

- за председника

1. БЕЛА КУРИНА, члан Градског већа Града Новог Сада

- за заменика председника

БЕРА ГРКАВАЦ, помоћник в.д. начелника Градске управе за социјалну и дечију заштиту

- за чланове

2. Мр СЛАВИЦА МАРКОВИЋ, директор Школе за основно и средње образовање „Милан Петровић“ са домом ученика Нови Сад,

3. Др ГОРДАНА ЂУРИЋ, руководилац РЈ Дома за пензионере и стара лица Геронтолошког центра „Нови Сад“,

4. ЛУБИЦА РАШИЋ, секретар Центра за социјални рад Града Новог Сада,
5. ЗОРИЦА ЛАКОВИЋ, руководилац Педагошко-психолошке службе Предшколске установе „Радосно детињство“,
6. ДУШАНКА СТАНОЈЧИЋ, самостални стручни сарадник за социјалну делатност Црвеног крста Новог Сада – Градска организација,
7. Др ЖУПИЋ ДАНИЈЕЛ, председник Синдиката Дома здравља „Нови Сад“,
8. ЈЕЛЕНА ЈОВАНОВИЋ, стручни сарадник Покрајинског секретаријата за образовање управа и националне заједнице,
9. САВА АЛЕКСАНДРОВИЋ, самостални извршилац Службе за заједничке послове Града Новог Сада,
10. СЛАЂАНА ВУЛИН, референт ЈКП „Паркинг Сервис“,
11. ЉИЉАНА МАШИРЕВИЋ, библиотекар Градске библиотеке Нови Сад.

III. За обављање стручних, административних и техничких послова за потребе Комисије, као и за припрему предлога уговора и праћење реализације одобрених програма удружења, одређују се запослени у Градској управи за социјалну и дечију заштиту и то:

- СНЕЖАНА САЛАТИЋ, дипл. правник, извршилац за социјалну заштиту,
- ЉУПКА МАНДИЋ, дипл. социолог, извршилац за аналитичко-истраживачке послове,
- АЛЕКСАНДРА ИЛИЈАШЕВИЋ, дипл. економиста, извршилац за финансијске послове у области социјалне и дечије заштите,
- РАДОВАН ГАЈИЋ, дипл. економиста, извршилац за финансијске послове у области социјалне и дечије заштите.

IV. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 5-48/2010-II
1. март 2013. године
НОВИ САД

Градоначелник
Милош Вучевић, с.р.

186

На основу члана 69. став 4. Закона о буџетском систему („Службени гласник Републике Србије“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11 и 93/12) и члана 5. став 2. Одлуке о буџету Града Новог Сада за 2013. годину („Службени лист Града Новог Сада“, број 55/12), Градоначелник Града Новог Сада доноси

РЕШЕЊЕ О УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ТЕКУЋЕ БУЏЕТСКЕ РЕЗЕРВЕ

1. Из средстава утврђених Одлуком о буџету Града Новог Сада за 2013. годину („Службени лист Града Новог Сада“, број 55/12) за раздео 09, главу 09.01 – ГРАДСКА УПРАВА ЗА ФИНАНСИЈЕ, функцију **160 – Опште јавне услуге неklasификоване на другом месту**, са позиције буџета **270**, економска класификација **499 – Средства резерве – Текућа резерва**, а по Финансијском плану прихода и примања и расхода и издатака Градске управе за финансије за 2013. годину, са позиције 270.01.02. одобравају се средства Градском већу Града Новог Сада у износу од:

45.110,00 динара

(четрдесетпетхиљадастодесетдинара00/100)

ради обезбеђивања недовољно планираних средстава за новчане казне и пенале по решењу судова.

2. Средства из тачке 1. овог решења распоређују се у оквиру раздела 03, глава 03.01 – ГРАДСКО ВЕЋЕ ГРАДА НОВОГ САДА, у функцији **111 – Извршни и законодавни органи**, на позицији буџета **077**, економска класификација **483 – Новчане казне и пенали по решењу судова**, тако да укупан план средстава из буџета за ову апропријацију износи 46.110,00 динара.

3. За реализацију овог решења задужују се:

- Градска управа за финансије,
- Градско веће Града Новог Сада и
- Служба за заједничке послове.

4. Решење доставити:

- Градској управи за финансије:
 - Сектору за трезор,
 - Одељењу за буџет,
- Градском већу Града Новог Сада и
- Служби за заједничке послове.

5. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 401-5/2013-II
18. март 2013. године
НОВИ САД

п.о. члан Градског већа
Дејан Мандић, с.р.

187

На основу члана 69. став 4. Закона о буџетском систему („Службени гласник Републике Србије“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11 и 93/12) и члана 5. став 2. Одлуке о буџету Града Новог Сада за 2013. годину („Службени лист Града Новог Сада“, број 55/12), Градоначелник Града Новог Сада доноси

РЕШЕЊЕ О УПОТРЕБИ СРЕДСТАВА ТЕКУЋЕ БУЏЕТСКЕ РЕЗЕРВЕ

1. Из средстава утврђених Одлуком о буџету Града Новог Сада за 2013. годину („Службени лист Града Новог Сада“, број 55/12) за раздео 09, главу 09.01 – ГРАДСКА

УПРАВА ЗА ФИНАНСИЈЕ, функцију **160 – Опште јавне услуге неklasификоване на другом месту**, са позиције буџета **270**, економска класификација **499 – Средства резерве – Текућа резерва**, а по Финансијском плану прихода и примања и расхода и издатака Градске управе за финансије за 2013. годину, са позиције 270.01.02. одобравају се средства Градској управи за образовање у износу од:

47.300.000,00 динара

(четрдесетседаммилионатристахиљадинара00/100)

ради обезбеђивања недовољно планираних средстава за изградњу и капитално одржавање зграда и објеката основних школа на територији Града Новог Сада.

2. Средства из тачке 1. овог решења распоређују се у оквиру раздела 11, глава 11.01 – ГРАДСКА УПРАВА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ, у функцији **912 – Основно образовање**, на позицију буџета **296**, економска класификација **463 – Трансфери осталим нивоима власти**, тако да укупан план средстава из буџета за ову апропријацију износи 775.579.283,00 динара, а у тачки 2. износ „50.479.000,00“ замењује се износом „97.779.000,00“.

3. За реализацију овог решења задужују се:

- Градска управа за финансије и
- Градска управа за образовање.

4. Решење доставити:

- Градској управи из финансије:
 - Сектору за трезор,
 - Одељењу за буџет и
- Градској управи за образовање.

5. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДОНАЧЕЛНИК
Број: 401-6/2013-II
20. март 2013. године
НОВИ САД

п.о. члан Градског већа

Дејан Мандић, с.р.

Градска управа за саобраћај и путеве

188

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 157. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 41/09, 53/10 и 101/11), доноси

РЕШЕЊЕ О ЗАШТИТИ ПЕШАЧКИХ ПОВРШИНА У УЛИЦИ АРСЕ ТЕОДОРОВИЋА У НОВОМ САДУ

I. Одређује се заштита пешачких површина у Улици Арсе Теодоровића у Новом Саду, постављањем металних стубића.

II. Налаже се Јавном комуналном предузећу „Паркинг сервис“ у Новом Саду да изврши постављање металних стубића, према Саобраћајном пројекту број: 7310 од 31. јануара 2013. године, израђеном од стране Службе за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду (у даљем тексту: Завод).

III. Надзор над извођењем радова из тачке II. овог решења врши Завод.

IV. Рок за извршење овог решења је 15. април 2013. године.

V. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1644/2013
11. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

189

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 157. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 41/09, 53/10 и 101/11), доноси

РЕШЕЊЕ О ИЗМЕНИ РЕЖИМА САОБРАЋАЈА У УЛИЦИ ЂУРЕ ЈАКШИЋА У НОВОМ САДУ

I. Одређује се измена режима саобраћаја у Улици Ђуре Јакшића у Новом Саду – део између Николајевске и Улице Јована Ђорђевића.

II. Налаже се јавном предузећу „Завод за изградњу Града“, Нови Сад, да изврши постављање и усклађивање саобраћајне сигнализације према Саобраћајном пројекту број 7318 од 1. фебруара 2013. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ Нови Сад, и да постављену сигнализацију унесе у Катастар саобраћајне сигнализације и опреме.

III. Рок за извршење овог решења је 15. април 2013. године.

IV. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1587/2013
8. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

190

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 157. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 41/09, 53/10 и 101/11), доноси

**РЕШЕЊЕ
О ИЗМЕНИ РЕЖИМА САОБРАЋАЈА НА
ПАРКИРАЛИШТУ И ПОЛИГОНУ ЗА ОБУКУ
ВОЗАЧА КОД „НАЈЛОН ПИЈАЦЕ“
У НОВОМ САДУ**

I. Одређује се измена режима саобраћаја на паркиралишту и полигону за обуку возача код „Најлон пијаци“ у Новом Саду.

II. Налаже се Јавном предузећу „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду да изврши постављање и усклађивање саобраћајне сигнализације и опреме, према Саобраћајном пројекту број 7408 од 14. марта 2013. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду и да постављену сигнализацију унесе у Катастар саобраћајне сигнализације и опреме.

III. Рок за извршење овог решења је 1. април 2013. године.

IV. Доношењем овог решења престаје да важи Решење о измени режима саобраћаја на паркиралишту и полигону за обуку возача код „Најлон пијаци“ у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“, број 3/13).

V. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1794/2013
15. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

191

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 157. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 41/09, 53/10 и 101/11), доноси

**РЕШЕЊЕ
О ПОСТАВЉАЊУ САОБРАЋАЈНЕ
СИГНАЛИЗАЦИЈЕ У НАСЕЉИМА
НЕМАНОВЦИ И ПЕЈИЋЕВИ САЛАШИ**

I. Одређује се постављање саобраћајне сигнализације у насељима Немановци и Пејићеве салаши.

II. Налаже се Јавном предузећу „Завод за изградњу Града“ Нови Сад, да изврши постављање и усклађивање

вертикалне саобраћајне сигнализације према Саобраћајном пројекту број 7369 од 21. фебруара 2013. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду и да постављену сигнализацију унесе у Катастар саобраћајне сигнализације и опреме.

III. Рок за извршење овог решења је 15. мај 2013. године.

IV. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1795/2013
15. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

192

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 157. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 41/09, 53/10 и 101/11), доноси

**РЕШЕЊЕ
О ПОСТАВЉАЊУ САОБРАЋАЈНЕ
СИГНАЛИЗАЦИЈЕ У НАСЕЉЕНОМ МЕСТУ
ПЕТРОВАРАДИН**

1. Одређује се постављање саобраћајне сигнализације и опреме у насељеном месту Петроварадин.

2. Налаже се Јавном предузећу „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду да изврши постављање вертикалне и хоризонталне саобраћајне сигнализације и опреме, према Саобраћајном пројекту број: 7356 од 28. фебруара 2013. године, изузев саобраћајне сигнализације којом се регулишу јавна паркиралишта, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду, и да постављену сигнализацију унесе у Катастар саобраћајне сигнализације и опреме.

3. Рок за извршење овог решења је 15. октобар 2013. године.

4. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1844/2013
19. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

193

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 9. Одлуке о јавним паркиралиштима („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 4/10, 5/10, 19/10, 50/10, 44/11 и 38/12), доноси

Р Е Ш Е Њ Е О ОДРЕЂИВАЊУ ОПШТИХ ПАРКИРАЛИШТА НА ТЕРИТОРИЈИ ГРАДА НОВОГ САДА

I. Као општа паркиралишта за путничке аутомобиле одређују се јавне саобраћајне површине и посебни простори одређени за паркирање моторних возила:

1. у блоку Лиман 2, омеђеном Булеваром ослобођења, Булеваром цара Лазара, Фрушкогорском улицом и Булеваром деспота Стефана у Новом Саду,
2. у блоку Лиман 3, омеђеном Булеваром ослобођења, улицама Народног фронта и Шекспировом и Булеваром цара Лазара у Новом Саду,
3. у блоку Лиман 3, омеђеном улицама Народног фронта, Шекспировом, Булеваром деспота Стефана и Балзаковом улицом у Новом Саду,
4. у блоку Лиман 4, омеђеном улицама Народног фронта, Балзаковом, 1300 каплара и Иве Андрића у Новом Саду,
5. у блоку Лиман 4, омеђеном улицама Народног фронта, Балзаковом, Булеваром цара Лазара и Улицом Иве Андрића у Новом Саду,
6. у блоку омеђеном Булеваром Слободана Јовановића, Булеваром војводе Степе и улицама Милана Јешића Ибре, Ђорђа Никшића Јохана, Стојана Новаковића и Радомира Раше Радужкова у Новом Саду,
7. у блоку омеђеном Булеваром Слободана Јовановића и улицама Радомира Раше Радужкова, Симеона Пишчевића и Бранислава Бороте у Новом Саду,
8. у блоку омеђеном Булеваром кнеза Милоша и улицама Момчила Тапавице и Милеве Марић у Новом Саду и
9. у блоку омеђеном улицама Темеринском, Балканском, Текелијином и Путем шајкашког одреда у Новом Саду.

II. Све остале јавне саобраћајне површине на територији Града Новог Сада, у смислу посебно изграђених објеката намењених паркирању возила, одређују се као општа паркиралишта за путничке аутомобиле, изузев објеката који су одређени као посебна паркиралишта.

III. Налаже се Јавном комуналном предузећу „Паркинг сервис“ Нови Сад да:

- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка један овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3121 из априла 2007. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка два овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројектима техничког регулисања саобраћаја број 4947, 4948, 4949, 4950, 4951, 4952 и 4953 из маја 2010. године, који је израдила Служба за развој и управљање

саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,

- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка три овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 7129 из октобра 2012. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка четири овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 7182 из новембра 2012. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка пет овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 6304 из децембра 2011. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка шест овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 2788 из августа 2006. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка седам овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 2026 из јануара 2005. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка осам овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 3364 из новембра 2007. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке I. став 1. подтачка девет овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 6863 из јуна 2012. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- паркиралишта из тачке II. уреди, опреми и обележи саобраћајном сигнализацијом у складу са прописима о безбедности саобраћаја и
- да путем средстава јавог информисања обавести учеснике у саобраћају о условима и могућностима за коришћење паркиралишта.

IV. Надзор над извођењем радова из тачке II. овог решења врши Јавно предузеће „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду (у даљем тексту: Завод).

V. Налаже се Заводу да постављене саобраћајне знаке унесе у Катастар саобраћајне сигнализације.

VI. Рок за извршење овог решења је 15. октобар 2013. године.

VII. Доношењем овог решења престаје да важи Решење о одређивању општих паркиралишта на територији Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, број 41/06).

VIII. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1772/2013
15. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

194

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 9. Одлуке о јавним паркиралиштима („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 4/10, 5/10, 19/10, 50/10, 44/11 и 38/12), доноси

РЕШЕЊЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ОПШТИХ ПАРКИРАЛИШТА У НАСЕЉЕНОМ МЕСТУ ПЕТРОВАРАДИН

I. Као општа паркиралишта за путничке аутомобиле одређују се јавне саобраћајне површине и посебни простори одређени за паркирање моторних возила у насељеном месту Петроварадин.

Укупни капацитет јавних паркиралишта из става 1. ове тачке је 710 паркинг-места.

II. Налаже се Јавном комуналном предузећу „Паркинг сервис“ Нови Сад да:

- паркиралишта из тачке I. овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 7356 из фебруара 2013. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду,
- путем средстава јавног информисања обавести учеснике у саобраћају о условима и могућностима за коришћење паркиралишта.

III. Надзор над извођењем радова из тачке II. овог решења врши Јавно предузеће „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду (у даљем тексту: Завод).

IV. Налаже се заводу да постављене саобраћајне знаке унесе у Катастар саобраћајне сигнализације.

V. Рок за извршење овог решења је 15. октобар 2013. године.

VI. Доношењем овог решења престаје да важи Решење о одређивању општег паркиралишта у Штросмајеровој улици у Петроварадину („Службени лист Града Новог Сада“, број 44/12).

VII. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1788/2013
15. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

195

Градска управа за саобраћај и путеве, на основу члана 9. Одлуке о јавним паркиралиштима („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 4/10, 5/10, 19/10, 50/10, 44/11 и 38/12), доноси

РЕШЕЊЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ОПШТИХ ПАРКИРАЛИШТА ЗА АУТОБУСЕ У ПЕТРОВАРАДИНУ

I. Одређује се опште паркиралиште за аутобусе у Прерадовићевој улици у Петроварадину, иза ресторана „Траг“.

Капацитет паркиралишта из става 1. ове тачке је 7 паркинг-места.

II. Налаже се Јавном комуналном предузећу „Паркинг сервис“ Нови Сад да паркиралиште из тачке I. овог решења, уреди, опреми и обележи према Пројекту техничког регулисања саобраћаја број 7356 из фебруара 2013. године, који је израдила Служба за развој и управљање саобраћајем Јавног предузећа „Завод за изградњу Града“ у Новом Саду (у даљем тексту: Завод).

III. Надзор над извођењем радова из тачке II. овог решења врши Завод.

IV. Налаже се Заводу да постављене саобраћајне знаке унесе у Катастар саобраћајне сигнализације.

V. Рок за извршење овог решења је 15. октобар 2013. године.

VI. Доношењем овог решења престаје да важи Решење о одређивању паркиралишта за аутобусе и путничка возила у Петроварадину („Службени лист Града Новог Сада“, број 3/04).

VII. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА САОБРАЋАЈ И ПУТЕВЕ
Број: IV-34-1818/2013
18. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Викторија Пауновић, с.р.

Градска управа за заштиту животне средине

196

На основу члана 54. став 4. Закона о заштити природе („Службени гласник Републике Србије“, бр. 36/09, 88/10 и 91/10-испр.) и члана 11. став 1. алинеја 12. Одлуке о градским управама Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 52/08, 55/09, 11/10, 39/10 и 60/10), Градска управа за заштиту животне средине доноси

**РЕШЕЊЕ
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРОГРАМ
УПРАВЉАЊА СПОМЕНИКОМ ПРИРОДЕ
„ФУТОШКИ ПАРК“ ЗА 2013. ГОДИНУ**

I. Даје се сагласност на Програм управљања Спомеником природе „Футошки парк“ за 2013. годину, који је донео Управни одбор Јавног комуналног предузећа „Градско зеленило“ Нови Сад, на својој 16. седници, одржаној 31. јануара 2013. године, а у циљу остваривања Плана управљања Спомеником природе „Футошки парк“ за период од 2012. до 2021. године.

II. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

Образложење

Правни основ за доношење Решења о давању сагласности на Програм управљања Спомеником природе „Футошки парк“ за 2013. годину садржан је у члану 54. став 4. Закона о заштити природе („Службени гласник Републике Србије“, бр. 36/09, 88/10 и 91/10-испр.), којим је утврђено да се планови управљања заштићеним подручјем остварују годишњим програмима управљања на које сагласност даје орган надлежан за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе, и у члану 11. став 1. алинеја 12. Одлуке о градским управама Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 52/08, 55/09, 11/10, 39/10 и 60/10), где је дефинисано да се у Градској управи за заштиту животне средине обављају и послови који се односе на давање сагласности на годишње програме управљања заштићеним подручјем.

Скупштина Града Новог Сада је на XXII седници одржаној 14. јуна 2006. године донела Одлуку о заштити Споменика природе „Футошки парк“ („Службени лист Града Новог Сада“, број 18/06), у циљу очувања изворности стила, пејзажне архитектуре, богатства дендрофлоре и других природних вредности.

Истом одлуком утврђени су режими заштите и прописане мере заштите које доприносе очувању и унапређењу заштићеног подручја, а управљање Спомеником природе „Футошки парк“ поверено је Јавном комуналном предузећу „Градско зеленило“ Нови Сад.

Јавно комунално предузеће „Градско зеленило“ Нови Сад, као Управљач Споменика природе „Футошки парк“, сачинило је Програм управљања Спомеником природе „Футошки парк“ за 2013. годину и доставило га Градској управи за заштиту животне средине, на сагласност.

У поступку разматрања достављеног Програма управљања Спомеником природе „Футошки парк“ за 2013. годину утврђено је да је он усклађен са Планом управљања Спомеником природе „Футошки парк“ за период од 2012. до 2021. године и Одлуком о заштити Споменика природе „Футошки парк“, а да су планиране активности у 2013. години у функцији очувања унапређења, промовисања и мудрог коришћења овог заштићеног подручја.

Иако Законом о заштити природе није утврђена обавеза прибављања мишљења Завода за заштиту природе на програме управљања, полазећи од члана 102. став 1. тачка 9) којом је дефинисано да стручне организације за заштиту природе пружају стручну помоћ органима локалне самоуправе, Управа је прибавила Мишљење Покрајинског

завода за заштиту природе, као стручне организације, који је закључио да се на Програм може дати сагласност.

Средства потребна за реализацију програмских активности Управљач ће обезбеђивати у складу са законом и другим прописима.

На основу наведеног одлучено је као у диспозитиву.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
Број: VI-501-2/2013-3
5. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Маринела Загорац, с.р.

197

На основу члана 54. став 4. Закона о заштити природе („Службени гласник Републике Србије“, бр. 36/09, 88/10 и 91/10-испр.) и члана 11. став 1. алинеја 12. Одлуке о градским управама Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 52/08, 55/09, 11/10, 39/10 и 60/10), Градска управа за заштиту животне средине доноси

**РЕШЕЊЕ
О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПРОГРАМ
УПРАВЉАЊА СПОМЕНИКОМ ПРИРОДЕ
„КАМЕНИЧКИ ПАРК“ ЗА 2013. ГОДИНУ**

I. Даје се сагласност на Програм управљања Спомеником природе „Каменички парк“ за 2013. годину, који је донео Управни одбор Јавног комуналног предузећа „Градско зеленило“ Нови Сад, на својој 16. седници, одржаној 31. јануара 2013. године, а у циљу остваривања Програма заштите и развоја Споменика природе „Каменички парк“ за период од 2009. до 2013. године.

II. Ово решење објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

Образложење

Правни основ за доношење Решења о давању сагласности на Програм управљања Спомеником природе „Каменички парк“ за 2013. годину садржан је у члану 54. став 4. Закона о заштити природе („Службени гласник Републике Србије“, бр. 36/09, 88/10 и 91/10-испр.), којим је утврђено да се планови управљања заштићеним подручјем остварују годишњим програмима управљања на које сагласност даје орган надлежан за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе, и у члану 11. став 1. алинеја 12. Одлуке о градским управама Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 52/08, 55/09, 11/10, 39/10 и 60/10), где је дефинисано да се у Градској управи за заштиту животне средине обављају и послови који се односе на давање сагласности на годишње програме управљања заштићеним подручјем.

Скупштина Града Новог Сада је на VIII седници одржаној 26. децембра 2008. године донела Одлуку о заштити Споменика природе „Каменички парк“ („Службени лист Града

Новог Сада", број 54/08), у циљу очувања изворности стила, планске организације простора, богатства дендрофлоре и оригиналних вртно-архитектонских елемената.

Истом одлуком утврђени су режими заштите и прописане мере заштите које доприносе очувању и унапређењу заштићеног подручја, а управљање Спомеником природе „Каменички парк“ поверено је Јавном комуналном предузећу „Градско зеленило“ Нови Сад.

Јавно комунално предузеће „Градско зеленило“ Нови Сад, као Управљач Споменика природе „Каменички парк“, сачинило је Програм управљања Спомеником природе „Каменички парк“ за 2013. годину и доставило га Градској управи за заштиту животне средине, на сагласност.

У поступку разматрања достављеног Програма управљања Спомеником природе „Каменички парк“ за 2013. годину утврђено је да је он усклађен са Програмом заштите и развоја Споменика природе „Каменички парк“ за период од 2009. до 2013. године и са Одлуком о заштити Споменика природе „Каменички парк“, а да су планиране активности у 2013. години у функцији очувања, унапређења, промовисања и мудрог коришћења овог заштићеног подручја.

Иако Законом о заштити природе није утврђена обавеза прибављања мишљења Завода за заштиту природе на програме управљања, полазећи од члана 102. став 1. тачка 9) којом је дефинисано да стручне организације за заштиту природе пружају стручну помоћ органима локалне самоуправе, Управа је прибавила Мишљење Покрајинског завода за заштиту природе, као стручне организације, који је закључио да се на Програм може дати сагласност.

Средства потребна за реализацију програмских активности Управљач ће обезбеђивати у складу са Законом и другим прописима.

На основу наведеног одлучено је као у диспозитиву.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
ГРАДСКА УПРАВА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ
Број: VI-501-2/2013-2
5. март 2013. године
НОВИ САД

в.д. начелника
Маринела Загорац, с.р.

Уставни суд

198

Уставни суд у саставу: председник др Драгиша Б. Слијепчевић и судије др Оливера Вучић, др Марија Драшкић, Братислав Ђокић, Весна Илић Прелић, др Горан Илић, др Агнеш Картаг Одри, Катарина Манојловић Андрић, др Милан Марковић, др Боса Ненадић, Милан Станић, др Драган Стојановић, др Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ћетковић, на основу члана 167. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, на седници одржаној 20. децембра 2012. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да одредбе члана 7. Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта ("Службе-

ни лист града Новог Сада", бр. 4/04, 14/05, 49/07, 11/10, 60/10 и 23/11), коју је донела Скупштина града Новог Сада, нису у сагласности са Уставом и Законом.

2. Одбацује се иницијатива за покретање поступка за оцену законитости одредаба чл. 2а и 3, члана 6. став 3. и чл. 9. и 11. Одлуке из тачке 1.

Образложење

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену законитости Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта ("Службени лист града Новог Сада", бр. 4/04, 14/05, 49/07, 11/10, 60/10 и 23/11), коју је донела Скупштина града Новог Сада.

Подносилац иницијативе сматра да оспорена Одлука није у сагласности са Законом о планирању и изградњи, зато што је Скупштина града Новог Сада прекорачила овлашћење које јој је дато чланом 77. став 5. овог закона, и оспореном Одлуком прописала нове критеријуме за утврђивање накнаде за коришћење грађевинског земљишта. Наиме, према мишљењу иницијатора, већ се чланом 3. оспорене Одлуке уводи нови критеријум, који није прописан Законом о планирању и изградњи, а односи се на погодности земљишта у зависности од начина коришћења објекта, тј. да ли се објект користе за становање или за обављање делатности, при чему се и делатности касније деле на производне и друге делатности. У погледу члана 9. оспорене Одлуке, иницијатор наводи да је ставом 2. овог члана утврђено десет група, и то према одређеним делатностима или према одређеном својству власника непокретности, чиме је, према његовом мишљењу, доносилац оспорене Одлуке прекорачио своја овлашћења која су му дата у члану 77. Закона о планирању и изградњи, јер наведене групе и подгрупе касније утичу на висину накнаде за коришћење грађевинског земљишта. Разматрајући одредбе чл. 11. до 13. оспорене Одлуке, иницијатор је указао да из ових одредаба произлази да постоје три различите категорије и код утврђивања бодова, на основу којих се израчунава висина ове накнаде, а то су: стамбени простор и други изграђени простор; пословни простор и грађевинске парцеле које се користе за производне делатности; и пословни простор и грађевинске парцеле које се користе за остале делатности, тј. за делатности које нису производне и да се према наведеним критеријумима утврђује број бодова за сваку од наведених категорија различито. Сагласно наведеном, иницијатор сматра да се накнада за коришћење јавног изграђеног земљишта и осталог грађевинског земљишта које је у државној својини фактички утврђује само на основу три критеријума, које доносилац оспорене Одлуке није могао да уведе, јер није овлашћен да утврђује нове критеријуме, већ је његово овлашћење само да утврди ближе критеријуме, тј. могао је само да разради већ утврђене критеријуме из Закона о планирању и изградњи. У иницијативи се даље наводи да је одредба члана 2а Одлуке фактички "преписана" из члана 77. ст. 1. и 2. Закона о планирању и изградњи, а да Скупштина града Новог Сада није овлашћена да својим одлукама "преписује" закон, већ је само овлашћена да утврди ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта. Поводом члана 6. став 3. Одлуке, иницијатор сматра да не постоји овлашћење Скупштине града Новог Сада да оспореном Одлуком дефинише шта се сматра објектом у смис-

лу ове одлуке, јер је дефиниција објекта у грађевинском смислу одређена другим законским прописима.

Доносилац оспореног акта, у свом одговору, истиче да су, полазећи од садржине одредаба члана 220. Закона о планирању и изградњи из 2009. године, члана 77. Закона о планирању и изградњи из 2003. године, члана 20. Закона о локалној самоуправи и члана 6. став 1. тачка 5) Закона о финансирању локалне самоуправе, општина, односно град овлашћени да уређују и обезбеђују коришћење грађевинског земљишта, као и да је надлежни орган општине, односно града овлашћен да својом одлуком утврди висину накнаде за коришћење грађевинског земљишта. У одговору се такође истиче да у Закону о планирању и изградњи нису наведене све погодности које би грађевинско земљиште могло да пружи корисницима грађевинског земљишта у различитим јединицама локалне самоуправе, имајући у виду њихове специфичности.

У спроведеном поступку Уставни суд је утврдио следеће:

Поводом разматрања оспорене Одлуке, Уставни суд је најпре утврдио да је иницијатор навео разлоге за оспоравање законитости само појединих одредаба ове одлуке, иако се иницијативом тражи оцена законитости оспорене Одлуке у целини, тако да се поступање Уставног суда првенствено односи на оспорене одредбе Одлуке за које су разлози оспоравања изнети у овој иницијативи, као и на оне одредбе оспорене Одлуке поводом којих Уставни суд већ има заузет став.

Скупштина општине Нови Сад је, на седници од 19. марта 2004. године, донела оспорену Одлуку, на основу одредаба чл. 77. став 5. и члана 78. став 4. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03), члана 18. тачка 7. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", број 9/02) и члана 25, тачка 10. Статута града Новог Сада ("Службени лист Града Новог Сада", број 1/01). Овом одлуком утврђују се мерила, висина, начин и рокови плаћања накнаде за коришћење јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта (члан 1.). Оспореним одредбама Одлуке прописано је: да накнаду за коришћење грађевинског земљишта плаћа власник објекта, да изузетно, накнаду из става 1. овог члана плаћа носилац права коришћења на објекту, односно посебном делу објекта, а ако је објекат, односно посебан део објекта дат у закуп, накнаду плаћа купац објекта, односно дела објекта (члан 2а); да се висина накнаде утврђује према намени коришћења грађевинског земљишта у зависности од обима и степена уређености земљишта, највећег планом дозвољеног индекса загађености, његовог положаја у насељу, опремљености земљишта објектима друштвеног стандарда, саобраћајне повезаности земљишта са локалним, односно градским центром, радним зонама и другим садржајима у насељу, односно погодностима које земљиште има за корисника (за становање, за производњу и друге делатности) (члан 3.); да се корисним пословним простором сматра – корисна површина свих просторија у пословној згради, корисна површина једне или више просторија намењених вршењу пословне делатности једног корисника у пословној или стамбеној згради, површина складишта, дворишта и отворени манипулативни простор, и сајамске површине (члан 6. став 3.); да се накнада не плаћа за – неизграђено грађевинско земљиште које се користи за потребе одбране, зграде и просторије које служе верским заједницама за вршење њихове верске делатности, а које су по Закону о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта изузете од национализације, шуме, парковске површине и јавне зе-

лене површине, спортске терене и просторе за рекреацију на јавним површинама, улице, путеве, скверове, тргове, тротоаре, пролазе, паркиралишта на јавним површинама, пловне канале и аутобуска стајалишта, земљиште које се користи за изворишта и доводнике воде и црпне станице и станице за пречишћавање отпадних вода, земљиште које јавна и јавна комунална предузећа користе за инсталације и уређаје водовода и канализације, нисконапонске мреже и јавне расвете, топловода и гасовода, као и за земљиште на коме су изграђене трафо-станице, које се налазе ван основног погона, унутар коридора, неопходног за редовно функционисање и одржавање инсталација и објеката, неизграђено грађевинско земљиште које се користи у пољопривредне сврхе и за објекте које земљорадници користе за обављање пољопривредне делатности, земљиште које се користи за депонију смећа и стрводерницу и гробља (члан 7.); да се мерила за утврђивање висине накнаде одређене у члану 3. ове одлуке вреднују бројем бодова, да се вредност бода одређује према намени коришћења грађевинског земљишта према групама од I до X, које су таксативно наведене у овом члану Одлуке (члан 9.), док су одредбама чл. 10. до 13. Одлуке одређени бодови за вредновање сваког од предвиђених мерила. Одредбом члана 16. став 1. Одлуке прописано је да се висина накнаде утврђује у месечном износу на основу збира бодова дванаестине годишње вредности бода за одређене намене и површине изграђеног простора, односно грађевинске парцеле.

Закон о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03, 34/06, 39/09-Одлука Уставног суда, 72/09-други Закон), у односу на који иницијатор тражи оцену законитости оспорене Одлуке, престао је да важи 11. септембра 2009. године, на основу одредбе члана 222. став 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10-Одлука УС и 24/11). Нови Закон о планирању и изградњи не предвиђа плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта, која је била прописана одредбама члана 77. Закона из 2003. године, због промене у режиму својине на грађевинском земљишту. Међутим, одредбом члана 220. важећег Закона о планирању и изградњи прописано је да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са Законом о планирању и изградњи из 2003. године, док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину (наведена одредба Закона о планирању и изградњи је већ била предмет оцене уставности од стране Уставног суда, поводом чега је Суд донео Решење УЗ-309/2009 од 9. фебруара 2012. године, којим је одбацио иницијативе за покретање поступка за оцену уставности ове законске одредбе. Том приликом Уставни суд је заузео став да се конверзијом права коришћења грађевинског земљишта у право својине и на грађевинском земљишту стиче својина на непокретности, из чега, по природи ствари, произлази и обавеза плаћања пореза на имовину, а имајући у виду да су претходно у то грађевинско земљиште била уложена друштвена средства за његово уређење и комунално опремање, није уставноправно спорно да износ који је раније плаћан на име накнаде убудуће буде узет у обзир приликом одређивања пореза).

Уставни суд, такође, указује да је ово решење потврђено и орочено одредбом члана 89. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 24/11), којом је прописано да се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћа у складу са Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС",

бр. 47/03 и 34/06), док се наведена накнада не интегрише у порез на имовину, а најкасније до 31. децембра 2013. године. Одредбом став 2. овог члана Закона прописано је да до истека рока из става 1. овог члана јединица локалне самоуправе прописује ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта и да их може прописати узимајући у обзир и намену коришћења објекта.

Законом о планирању и изградњи из 2003. године прописано је: да грађевинско земљиште јесте земљиште на којем су изграђени објекти и земљиште које служи редовној употреби тих објеката, као и земљиште које је, у складу са законом, одговарајућим планом предвиђено за изградњу и редовно коришћење објеката и да се грађевинско земљиште користи према његовој намени и на начин којим се обезбеђује његово рационално коришћење, у складу са законом (члан 67.); да грађевинско земљиште може бити јавно грађевинско земљиште и остало грађевинско земљиште (члан 68.); да јавно грађевинско земљиште одређује општим актом општина, у складу са овим законом и урбанистичким планом, као и да се јавно грађевинско земљиште не може отуђити из државне својине (члан 70. ст. 1. и 7.); да се грађевинско земљиште користи као изграђено и неизграђено, да је изграђено грађевинско земљиште оно земљиште на коме су изграђени објекти у складу са законом, намењени за трајну употребу, док је неизграђено грађевинско земљиште оно земљиште на којем нису изграђени објекти, на којем су изграђени објекти супротно закону или на којем су изграђени привремени објекти (члан 75.). Одредбама члана 77. овог закона одређено је: да накнаду за коришћење изграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа власник објекта (став 1.); да, изузетно, накнаду из става 1. овог члана плаћа носилац права коришћења на објекту, односно посебном делу објекта, а ако је објекат, односно посебан део објекта дат у закуп, накнаду плаћа купац објекта, односно дела објекта (став 2.); да накнаду за коришћење неизграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини плаћа корисник (став 3.); да се висина накнаде из ст. 1. и 2. овог члана утврђује у зависности од обима и степена уређености земљишта, његовог положаја у насељу, опремљености земљишта објектима друштвеног стандарда, саобраћајне повезаности земљишта са локалним, односно градским центром и другим садржајима у насељу, односно погодностима које земљиште има за кориснике (став 4.); да ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде из ст. 1. и 2. овог члана, прописује општина, односно град, односно град Београд (став 5.); да се принудна наплата накнаде из ст. 1. и 2. овог члана врши по прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација (став 6.). Одредбама члана 78. Закона прописано је да се накнада за коришћење осталог грађевинског земљишта које није у државној својини плаћа ако је то земљиште средствима општине, односно другим средствима у државној својини опремљено основним објектима комуналне инфраструктуре (електрична мрежа, водовод, приступни пут и сл.) (став 1.); да се накнада за коришћење осталог неизграђеног грађевинског земљишта плаћа и у случају ако се то земљиште не приведе намени, односно не понуди у откуп општини ради привођења намени у року од две године од дана доношења урбанистичког плана (став 2.); да се висина накнаде из става 2. овог члана утврђује као и за остало изграђено грађевинско земљиште, у складу са овим законом (став

3.); да се у погледу утврђивања обавезе плаћања накнаде из ст. 1. и 2. овог члана примењују одредбе члана 77. овог закона у погледу мерила, висине, начина, рокова плаћања и принудне наплате накнаде (став 4.).

Законом о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", број 129/07) прописано је: да општина, преко својих органа, у складу с Уставом и законом утврђује стопе изворних прихода општине, начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада и да доноси програме уређења грађевинског земљишта, уређује и обезбеђује вршење послова уређења и коришћења грађевинског земљишта и утврђује висину накнаде за уређивање и коришћење грађевинског земљишта (члан 20. тач. 4) и 8)).

Законом о финансирању локалне самоуправе ("Службени гласник РС", бр. 62/06, 47/11 и 93/12) прописано је: да јединице локалне самоуправе припадају изворни приходи остварени на њеној територији у које спадају, поред таксативно наведених накнада у овом члану Закона, и друге накнаде, у складу са законом (члан 6. тачка 7)) и да стопе изворних прихода, као и начин и мерила за одређивање висине локалних такси и накнада утврђује скупштина јединице локалне самоуправе својом одлуком, у складу са законом (члан 7. став 1.).

На основу наведеног, следи да је општина овлашћена да уређује и обезбеђује коришћење грађевинског земљишта, као и да је надлежни орган општине овлашћен да својом одлуком утврди висину накнаде за коришћење грађевинског земљишта. Међутим, начин и мерила за одређивање висине ове накнаде морају се прописати у складу са законом. Како важећим Законом о планирању и изградњи није предвиђено плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта, која је била прописана одредбама члана 77. Закона из 2003. године, због промене у режиму својине на грађевинском земљишту, то је у прелазним одредбама важећег Закона о планирању и изградњи регулисано на који начин ће се плаћати ова накнада док не дође до њене интеграције у порез на имовину. Ово питање је најпре регулисано чланом 220. Закона о планирању и изградњи, којим је прописано да ће се накнада за коришћење грађевинског земљишта плаћати у складу са Законом о планирању и изградњи из 2003. године, што значи сагласно одредбама чл. 77. и 78. којима је ово питање било регулисано. Тако су одредбом члана 77. став 4. Закона о планирању и изградњи из 2003. године били предвиђени критеријуми за утврђивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта којих се општина, односно град морао придржавати приликом одређивања висине ове накнаде. Ти критеријуми односили су се на обим и степен уређености земљишта, његов положај у насељу, опремљеност земљишта објектима друштвеног стандарда, саобраћајне повезаности земљишта са локалним, односно градским центром, радним зонама и другим садржајима у насељу, односно погодностима које земљиште има за кориснике. Сагласно ставу 5. истог члана Закона, општина, односно град је имао овлашћење да у оквиру наведених законом утврђених критеријума својим актом пропише ближе критеријуме и мерила за плаћање предметне накнаде. Наведено овлашћење омогућавало је ефикасније вредновање појединих законских критеријума, нарочито оних који су шире постављени, без посебне конкретизације, али не и право на прописивање неких нових критеријума који нису предвиђени Законом о планирању и изградњи. Наиме, критеријуми предвиђени наведеним Законом су се односили на опште погодности које грађевинско земљиште пружа својим корисницима према обиму и сте-

пену уређености, положају и опремљености. У Закону нису наведене све погодности које би грађевинско земљиште могло да пружи корисницима грађевинског земљишта у различитим јединицама локалне самоуправе имајући у виду њихове специфичности, па је само у том делу остављено надлежним органима јединица локалне самоуправе да евентуално ближе уреде неке критеријуме који би због тих специфичности могли да представљају погодности за кориснике грађевинског земљишта на територији појединих општина, односно градова.

Међутим, одредбама члана 89. Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи из 2011. године законодавац је на другачији начин уредио прелазно решење плаћања накнаде за грађевинско земљиште. Најпре је ставом 1. овог члана Закона прописао да ће се накнада за грађевинско земљиште и даље плаћати сагласно Закону из 2003. године, али је и орочио да се најкасније до 31. децембра 2013. године ова накнада може плаћати на начин предвиђен овим законом, односно да до тада мора да се изврши интеграција ове накнаде у порез на имовину. Ставом 2. овог члана Закона прописано је да јединица локалне самоуправе, до истека рока из става 1. овог члана, прописује ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, као и да их може прописати узимајући у обзир и намену коришћења објекта. Из наведене законске одредбе произлази да јединица локалне самоуправе има овлашћење да својим актом пропише ближе критеријуме, мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, као што је било предвиђено и чланом 77. став 5. Закона о планирању и изградњи из 2003. године, али да то може учинити узимајући у обзир и намену коришћења објекта, што није било предвиђено наведеним чланом Закона из 2003. године. Наиме, наведеним законским решењем је начин коришћења објекта предвиђен као могући, али не и обавезни критеријум за одређивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта, јер јединица локалне самоуправе може да га узме у обзир приликом одређивања висине ове накнаде, али и не мора.

Сагласно наведеном, Уставни суд је стао на становиште да Скупштина града Новог Сада није прекорачила овлашћење из Закона о планирању и изградњи, када је оспореном Одлуком у члану 3. предвидела да се накнада за коришћење грађевинског земљишта различито одређује у зависности од намене објекта, односно да ли се објект користе за становање или за обављање делатности.

У погледу оспоравања законитости одредбе члана 2а Одлуке, из разлога што су овом одредбом Одлуке у ствари само преузета решења из Закона о планирању и изградњи, Уставни суд указује да преузимање законских одредаба у акт није правне снаге, као што је оспорена Одлука, не чини само по себи ове одредбе незаконитим, иако, како је и до сада више пута указивао, не постоји ниједан разлог да се законске одредбе преносе у овакве акте, јер њихову правну снагу обезбеђује сам закон.

Што се пак, тиче разлога за оспоравање члана 6. став 3. Одлуке и овлашћења Скупштине града Новог Сада да својим актом одреди шта се сматра корисним пословним простором у смислу ове одлуке, Уставни суд указује да је Скупштина града Новог Сада, сагласно Закону о планирању и изградњи, овлашћена да својим актом пропише, између осталог и мерила за утврђивање накнаде за коришћење грађевинског земљишта и да одређивање корисног пословног простора, као изграђеног простора, у смислу ове одлу-

ке, представља конкретизовање мерила за плаћање ове накнаде, које се врши према квадратном метру тог простора.

На основу свега наведеног, Уставни суд сматра да поднетом иницијативом нису поткрепљене тврдње да има основа за покретање поступка за оцену законитости одредаба чл. 2а и 3, члана 6. став 3. и чл. 9. и 11. Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта, коју је донела Скупштина града Новог Сада, па сагласно одредби члана 53. став 2. Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07 и 99/11), налази да је иницијатива у овом делу неприхватљива, како је одлучено у тачки 2. изреке.

Међутим, како Уставни суд, сагласно одредби члана 54. став 1. Закона о Уставном суду, у поступку оцењивања уставности и законитости оспореног акта није ограничен захтевом иницијатора, то је Суд извршио оцену уставности и законитости члана 7. оспорене Одлуке, иако иницијатор то није изнео у својој иницијативи. Наиме, овим чланом Одлуке је предвиђено ослобађање од плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, поводом чега Уставни суд већ има развијену судску праксу, која се односи на ово питање (Одлуке Уставног суда број: IУл-154/2009 од 20. маја 2010. године и број IУл-159/2009 од 8. јула 2010. године). Поводом овог питања, Уставни суд је заузео став да су одредбама члана 77. ст. 1. до 3. Закона о планирању и изградњи из 2003. године одређени обвезници плаћања накнаде за коришћење изграђеног и неизграђеног јавног грађевинског земљишта и осталог грађевинског земљишта у државној својини, а да је одредбом члана 78. став 1. Закона утврђена обавеза плаћања накнаде за коришћење осталог грађевинског земљишта које није у државној својини само под условом да је то земљиште средствима општине, односно другим средствима у државној својини опремљено основним објектима инфраструктуре. Наведени Закон не садржи одредбе којима се обвезници накнаде за коришћење грађевинског земљишта ослобађају обавезе плаћања ове врсте накнаде, нити одредбе којима се орган јединице локалне самоуправе овлашћује да пропише ослобађање од плаћања ове накнаде.

Полазећи од наведеног става, Уставни суд је оценио да Скупштина града Новог Сада није имала законско овлашћење да од обавезе плаћања ове накнаде изузме поједино грађевинско земљиште на територији града које се користи за одређене намене. Из тих разлога Уставни суд је оценио да одредбе члана 7. оспорене Одлуке нису у сагласности са одредбама чл. 77. и 78. Закона о планирању и изградњи из 2003. године.

На основу изнетог и одредбе члана 53. став 3. Закона о Уставном суду, Уставни суд је утврдио да члан 7. Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта, коју је донела Скупштина града Новог Сада, није у сагласности са законом. Уставни суд је одлучио без доношења решења о покретању поступка, јер су наведеним одредбама оспорене Одлуке регулисана питања о којима Суд већ има заузет став. Како је чланом 195. став 2. Устава утврђено да општи акти јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом, то одредбе оспорене Одлуке за које је утврђено да нису у сагласности са законом, нису сагласне ни са Уставом.

Имајући у виду све изложено, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42а став 1. тачка 2), члана 45. став 1. тач. 1) и 4) и члана 46. став 1. тачка 5) Закона о Уставном суду,

као и члана 84. Пословника о раду Уставног суда ("Службени гласник РС", бр. 24/08, 27/08 и 76/11), донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 168. став 3. Устава, одредбе члана 7. Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта наведене у тачки 1. изреке, коју је донела Скупштина града Новог Сада, престају да важе даном објављивања Одлуке Уставног суда у "Службеном гласнику Републике Србије".

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: IУо- 1228/2010
30. јануар 2013. године
Београд

Председник
Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

ЗАЈЕДНИЧКО ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ у односу на Одлуку Уставног суда број IУо-1228/2010 од 20. децембра 2012. године

Уставни суд је на седници од 20. децембра 2012. године, у предмету број IУо-1228/2010, већином гласова, донео Одлуку којом се: "1. Утврђује да одредбе члана 7. Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта ("Службени лист града Новог Сада", бр. 4/04, 14/05, 49/07, 11/10, 60/10. и 23/11), коју је донела Скупштина града Новог Сада, нису у сагласности са Уставом и законом; 2. Одбацује иницијатива за покретање поступка за оцену законитости одредаба чл. 2а и 3, члана 6. став 3. и чл. 9. и 11. Одлуке из тачке 1."

На наведеној седници Суда нашла су се два предлога одлука (тач. 2.6. и 2.9. Дневног реда) поводом оцене уставности, односно законитости одлука јединица локалне самоуправе о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта - одлука града Новог Сада и одлука Општине Свилајанац, у којима су судије известиоци предложили различито поступање и одлучивање Уставног суда, иако се у основи радило о идентичним правним и чињеничним ситуацијама. У предмету у коме су оспорене поједине одредбе Одлуке града Новог Сада (IУо -1228/10) предложено је одбацивање иницијативе и касирање одредбе члана 7. Одлуке која није била обухваћена иницијативом, док је у предмету IУо-1603/10 предложено да Суд изврши оцену само оних одредаба Одлуке које су наведене у иницијативи и поред тога што ова Одлука у суштини садржи идентична решења која су садржана и у члану 7. Одлуке из предмета IУо -1228/10. Како није било могуће неједнако поступити у оцени уставности, односно законитости наведених одлука, то је био повод да се на седници Суда отвори расправа о значењу одредаба члана 53. став 3. и члан 54. став 1. Закона о Уставном суду, које су биле правни основ за одлучивање у тачки 1. Одлуке IУо -1228/10. Након расправе на седници Суда, на предлог судије известиоца Суд је у предмету IУо -1228/10 одлучивао, док је одлучивање о Предлогу одлуке у предмету IУо-1603/10 на предлог судије известиоца одложено.

У предмету IУо -1228/10 поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену законитости одредаба чл. 2а

и 3, члана 6. став 3. и чл. 9. и 11. Одлуке о утврђивању накнаде за коришћење грађевинског земљишта ("Службени лист града Новог Сада", бр. 4/04, 14/05, 49/07, 11/10, 60/10. и 23/11.), коју је донела Скупштина града Новог Сада. Иницијативом су оспорене одредбе Одлуке којима је утврђена накнада за коришћење грађевинског земљишта и начин њеног обрачунавања, јер иницијатор сматра да су оспореним одредбама прописани нови критеријуми за утврђивање накнаде који не постоје у Закону о планирању и изградњи. Уставни суд је одбацио поднету иницијативу као неприхватљиву, сагласно одредби члана 53. став 2. Закона о Уставном суду¹ (тачка 2. изреке), и истовремено утврдио да су одредбе члана 7. оспорене Одлуке несагласне са Уставом и законом (тачка 1. изреке). Суд је касирао наведене одредбе члана 7. иако оне нису оспораване иницијативом, нити су у логичној и правној вези са оспореним одредбама, с обзиром на то да се не односе на плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта, већ на ослобађање од плаћања те накнаде. Суд је то учинио без било каквог указивања у претходном поступку доносиоцу оспорене Одлуке на сумњу Уставног суда у уставност и законитост одредаба члана 7. Наиме, приликом достављања иницијативе доносиоцу оспорене Одлуке на одговор, Уставни суд није указао доносиоцу акта на своје становиште везано за питања која се уређују одредбама члана 7. Одлуке. Уставни суд је у овом предмету водио претходни поступак, достављао иницијативу на одговор доносиоцу оспорене Одлуке, али при томе у свом акту којим је тражио изјашњење доносиоца о наводима из иницијативе у вези оспоравања поменутих Одлуке није уопште отворио и поставио питање усклађености одредаба члана 7. Одлуке, па ни у виду упозорења, коју ће касније одбацујући иницијативу касирати, и то без покретања поступка и без, по нашем мишљењу, прописане већине за доношење такве одлуке.

У вези са Одлуком IУо -1228/10, издвојиле смо мишљење из следећих разлога:

Прво, због спорног тумачења одредаба члана 53. став 3.² и члана 54. став 1.³ Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07. и 99/11), односно начина њихове примене у овом предмету;

Друго, због тога што, по нашем схватању, не постоји уставноправни основ да Уставни суд одбаци предлог или иницијативу за оцену уставности и законитости појединих одредаба општег акта, а да одлучује о уставности и законитости других одредаба оспореног општег акта, чија оцена није затражена од стране овлашћеног предлагача или чија оцена уставности и законитости није "иницирана" сагласно члану 168. Устава, осим ако Уставни суд претходно

¹ Члан 53. став 2. гласи: "Кад Уставни суд нађе да је иницијатива неприхватљива, јер изнетима разлозима оспоравања није поткрепљена тврдња да има основа за покретање поступка за оцену уставности или законитости, иницијативу ће решењем одбацити."

² Члан 53. став 3. гласи: "Кад се иницијативом оспорава уставност или законитост општег акта осим закона и статута аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, односно појединих одредаба овог акта којима се регулишу питања о којима Уставни суд већ има заузет став или кад је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Уставни суд одлучује без доношења решења о покретању поступка".

³ Члан 54. став 1. гласи: "У поступку оцењивања уставности или законитости Уставни суд није ограничен захтевом овлашћеног предлагача, односно иницијатора".

не покрене поступак *ex officio*, тј. по сопственој иницијативи, на начин утврђен чланом 168. став 1. а у вези са чланом 175. став 2. Устава;

Треће, сматрамо да је и у овом предмету дошло до изражаја својеврсно *ad hoc* одлучивање Уставног суда, без јасног и образложеног становишта Суда о томе зашто Суд с позивом на одредбе члана 53. став 3. и члана 54. став 1. Закона о Уставном суду, на другачији начин поступа него у ранијим одлукама, па и у оним на које се позива у образложењу ове Одлуке, те како Суд може да врши оцену уставности и законитости појединих одредаба општег акта кад одбаци иницијативу тј. да цени одредбе које иницијативом уопште нису оспорене, а да при том није покренуо поступак оцене уставности и законитости општег акта или његових појединих одредаба, по сопственој иницијативи. Указујемо, да је у одлукама Уставног суда број IУл-154/09 и број IУл 159/09 Суд у процесном смислу поступао другачије, јер је водио поступке по поднетим иницијативама, и следом тих иницијатива је у меритуму одлучивао о одредбама општег акта које су биле оспорене иницијативом, с тим да је Суд полазећи од члана 54. став 1. Закона, оцењивао и поједине одредбе које иницијативом нису биле оспорене, али је при том у поступку по иницијативи утврдио да су те одредбе у нераскидивој логичкој и правној вези са решењима из одредаба општег акта за које је Суд нашао да су неуставне, односно незаконите.

Уставни суд је, по нашем мишљењу, у предмету IУо-1228/10 ишао мимо захтева изнетог у иницијативи, на начин несагласан члану 54. став 1. Закона, јер је Суд одбацио иницијативу, а истовремено је без покретања поступка, оцењивао уставност одредаба члана 7. оспорене Одлуке у меритуму. Наравно, да Суд може вршити оцену и других одредаба општих аката за које то није тражено предлогом, односно иницијативом за покретање поступка, али када оцени да је иницијатива у целини или делимично прихватљива, односно када су одредбе одлуке које Суд тим поводом оцењује у меритуму у логичкој и правној вези и са (не) оспореним одредбама. Оцену уставности и законитости било ког општег акта и било када, Суд може да изврши и по сопственој иницијативи, јер је Суд изричито Уставом овлашћен да може да покрене поступак накнадне нормативне контроле уставности и законитости свих општих аката. Суд то увек може учинити под условом да се одлука о покретању тог поступка, односно сама одлука прихвати од стране 2/3 судија, што у овом предмету није био случај, јер је за одлуку гласало 9 (девет) судија.

Енергија уставних судова у транзицијским земљама, каква је и Србија, се у последње време увелико исцрпљује на негативној селекцији поднесака, али и на "развијању нових пречица" у одлучивању, као и нових ограничења и препрека за приступ овим судовима. Наиме, у пракси уставног судства транзицијских земаља увелико је постало најважније да предмети буду "решени", односно "да их се уставни суд по кратком поступку ослободи" (Ц. Рибичич). Отуд опасност да се наметне уверење да треба што пре решити што већи број предмета није више само теоријска, већ и реална у пракси ових судова, па и Уставног суда Србије. Међутим, сматрамо да је у сваком предмету који се нађе пред уставним судом потребна смиреност и осећај за меру, и то увек уз неизоставну свест о томе шта је основна мисија уставног суда. Иако се због проширене надлежности уставних судова и великог броја предмета сужавају могућности да уставни суд и сваки судија продубљено размотре спорна уставноправна питања, са наглим бројем

решених предмета, не сме се занемаривати квалитет одлука суда, нити обавеза на једнако поступање уставног суда у свим доменима уставносудске контроле (заштите), а нарочито се не сме занемарити поштовање Уставом и законом прописаних поступковних правила и процедура у одлучивању овог органа.

Дакле, наш приговор се не односи на приступ који наглашава значај што брже решавања свих поднесака који се налазе пред Уставним судом, посебно оних који морају бити одбачени јер не испуњавају основне процесне претпоставке за садржинско разматрање, али Уставни суд се не може ослободити одговорности за то што се с преоптерећеношћу и са заосталим предметима бори на начин који ће од овог Суда чинити својеврсни "преки", односно "брзи" суд, тј. на начин који ће га претворити у суд "дневне интервенције".

По нашем уверењу, конкретна ситуација на седници од 20. децембра 2012. године изнудила је наше издвојено мишљење (два предмета о истој правној ствари са различитим предлозима одлука и различитим приступом Суда у коме један судија одлаже предмет да поново размотри отворена питања везана за поступање Уставног суда у овим предметима, а о другом предлогу се гласа и одлука доноси већином гласова, без обзира на резерве изнете од стране више од једне трећине судија).

Упозоравамо на опасност која из оваког начина поступања Суда може произићи и код одлука са много ширим дејством. Наиме, основна опасност коју носи тенденција да се решимо великог броја предмета (чему иду на руку и решења унета Законом о изменама Закона о Уставном суду из 2010. године, као и начин организовања рада на предметима где су статистика и испуњеност норме постали главно мерило успешности Суда, али и сваког судије и запосленог у Суду), је то што се у Уставном суду радикално мењају начин и правац поступања Суда са иницијативама, за које се изнова и стално креирају нови начини одлучивања како би се предмет што лакше или што пре решио. Овакав начин одлучивања не би смео да превагне у Уставном суду, нити би Суд требало да губи енергију у расправама о "новотаријама" у свом раду уведеним искључиво зарад побољшања ефикасности рада.

Сврха овог издвојеног мишљења, дакле, јесте да се укаже на поступање Уставног суда које је по нама несагласно мисији Уставног суда, као и да се упозори да убудуће Уставни суд не би требало да на овакав начин одлучује (прегласавањем), а не заузимањем јасног становишта о томе шта заправо значи законско одређење да Уставни суд није "ограничен захтевом предлагача, односно иницијатора", и кад то Уставни суд може да одлучи о уставности и законитости једног општег акта "без покретања поступка" - да ли само кад је Суду поднета иницијатива за оцену уставности и законитости општег акта и кад Суд оцени да је прихватљива, уз испуњеност услова предвиђених чланом 53. став 3. или и у случају када је иницијатива неприхватљива, али сам Суд уочи да о питању које се регулише поједином одредбом општег акта или општим актом у целини има заузет правни став, без обзира на то што те одредбе, односно општи акт у целини, нису обухваћени иницијативом.

Надаље, овакав начин поступања Уставног суда отвара важна питања везана за његов начин рада, а посебно питање где су границе његовог активизма, поготово у односу на опште акте јединица локалне самоуправе у области друштвеног живота у којој оне имају изворно уставно овлашћење

да уређују одређену област, а каква је и она утврђена у члану 190. став 1. тачка 2. и мимо процедуре одлучивања везане за поступање по сопственој иницијативи, и шта је са доктрином суздржаности Уставног суда у касирању нормативних аката.

Уставни суд није никакав надорган у односу на органе и организације чије акте контролише са становишта њихове усклађености са Уставом и законом, нити у вршењу своје функције може поступати на начин за који оцени да је најефикаснији, већ само по закону (члан 175. Устава), а посебно у ситуацији кад Суд сам процењује и одлучује да не треба да се везује захтевом из иницијативе или предлога, или када се јавља у улози органа који истовремено покреће уставносудски поступак и који истовремено одлучује (Суд је и тужилац и судија), и то у поступку без било каквог учешћа органа чији се акт проглашава неуставним.

Дакле, питање је да ли Уставни суд може да присвоји себи право да зарад практичних разлога "тако мења свој рад" чинећи га ефикаснијим, увек кад има став о томе да је један општи акт, односно да су његове одредбе несагласне са Уставом и законом или и у тим случајевима мора да спроведе одговарајући поступак прописан Уставом и законом. Чини нам се да је Уставни суд у Одлуци ИУо-1228/2010 довео у питање Закон о Уставном суду, па и Устав, у име ефикасног одлучивања. Давно је констатовано да кад судија, односно уставни суд полази од тога да се процесна правила о поступању и начину одлучивања могу релативизовати и када та правила жртвује ради ефикасног одлучивања, то је "негација правности државе". Не може се жртвовати право доносиоца општег акта, па ни јединице локалне самоуправе, да се упозна и обавести о спорности акта који је донела са становишта његове уставности и законитости, те да се са одлуком Уставног суда упознаје из "Службеног гласила", па ни у ситуацији кад Суд има већ заузет правни став о питању које се уређује тим актом. Став Уставног суда о одређеним питањима не може да замени учешће доносилаца општих аката у поступку пред Уставним судом који се води поводом уставности и законитости њихових аката, нити им се може ускратити могућност да сами отклоне неуставност или незаконитост аката које доносе у оквиру своје надлежности. Уставни суд јесте чувар уставности и законитости - и то најважнији, његова реч је последња, али није и једини, нити у томе може заменити све друге органе. При томе, мора се водити рачуна и о правној сигурности и дејству касаторне одлуке Уставног суда.

Овај предмет је у Уставном суду скоро три године, па се поставља питање да ли би заиста доношење решења и покретање поступка у односу на поједине одредбе ове Одлуке које нису иницијативом оспорене, битно угрозило поступање Суда са становишта разумног рока, тим пре, ако се има у виду да је минималан рок за изјашњавање доносиоца оспореног акта 15 дана од дана достављања решења о покретању поступка.

И да закључимо, у вези са применом наведених одреба члана 53. став 3. и члана 54. став 1. Закона о Уставном

суду постављају се два питања: Прво, кад Уставни суд може да, без доношења решења о покретању поступка за оцену уставности или законитости једног општег акта, односно његових појединих одредаба, донесе одлуку у меритуму. Да ли само о оном општем акту, односно његовим појединим одредбама за које је поднета иницијатива, под условом да се њима регулишу питања о којима Уставни суд већ има заузет став, односно кад је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, како то стоји изричито у члану 53. став 3. Закона о Уставном суду, или, пак, и када се иницијативом не оспорава уставност односно законитост општег акта у целини, односно појединих његових одредаба, али Суд о питањима која се регулишу тим актом, односно његовим одредбама већ има заузет став како то стоји у образложењу Одлуке ИУо-1228/2010. По нашем мишљењу да би Уставни суд могао да одлучује на начин предвиђен чланом 53. став 3. Закона, тј. без доношења решења о покретању поступка за оцену уставности или законитости општег акта (осим закона и статута аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе) мора да постоји иницијатива којом се оспорава уставност или законитост тог општег акта, односно појединих одредаба овог акта, наравно под условом да се оспореним актом, односно његовим оспореним одредбама регулишу питања о којима Уставни суд већ има заузет став, или је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање. Ако такве иницијативе нема, Уставни суд може извршити оцену уставности или законитости општег акта само по сопственој иницијативи. То у предмету ИУо-1228/2010 није учињено и тако Суд није поступао. Друго питање је, шта значи да у поступку оцењивања уставности или законитости Уставни суд није ограничен захтевом овлашћеног предлагача, односно иницијатора. По нашем мишљењу, да би се одредба члана 54. став 1. Закона о Уставном суду могла користити као правни основ за одлучивање Суда у овом предмету, било је неопходно, пре свега, да се покрене поступак оцењивања уставности и законитости пред Уставним судом, што у предмету ИУо-1228/2010 није био случај, јер је судија известилац предложила, а Суд прихватио, да се поднета иницијатива у целини одбаци као неприхватљива. Да Суд није могао поступати с ослонцем на одредбу члана 54. став 1. Закона следи и из одредбе члана 51. став 1. Закона, којим је уређена садржина предлога, односно иницијативе за оцењивање уставности и законитости општег акта, а у коме је утврђено да ови поднесци, поред осталог, садрже и "предлог, односно захтев како да се одлучи", те да она, по нашем мишљењу, не може да се протумачи и примени на начин како је то учињено у овом предмету.

Судије Уставног суда

др Боса Ненадић, с.р.

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

САДРЖАЈ

Рег. бр.	Предмет	Страна	Рег. бр.	Предмет	Страна
ГРАД НОВИ САД			189	Решење о измени режима саобраћаја у улици Ђуре Јакшића у Новом Саду	220
Скупштина			190	Решење о измени режима саобраћаја на паркиралишту и полигону за обуку возача код „Најлон пијаце“ у Новом Саду	221
181	Одлука о ангажовању ревизора за обављање екстерне ревизије завршног рачуна буџета Града Новог Сада за 2012. годину	213	191	Решење о постављању саобраћајне сигнализације у насељима Немановци и Пејићеви салаши	221
Градско веће			192	Решење о постављању саобраћајне сигнализације у насељеном месту Петроварадин	221
182	Решење о усклађивању динарских износа градских административних такси	213	193	Решење о одређивању општинских паркиралишта на територији Града Новог Сада	222
183	Решење о програму инвестиционих активности за установе културе чији је оснивач Град Нови Сад за 2013. годину, с Програмом	214	194	Решење о одређивању општинских паркиралишта у насељеном месту Петроварадин	223
Градоначелник			195	Решење о одређивању општинских паркиралишта за аутобусе у Петроварадину	223
184	Решење о давању сагласности на Програм рада Фонда за унапређење вокалне уметности младих „Меланије Бугариновић и ћерке Мирјане Калиновић-Калин“ у Новом Саду за 2013. годину	218	Градска управа за заштиту животне средине		
185	Решење о разрешењу и именовању председника, заменика председника и чланова Комисије за стручну процену и избор програма којима се обезбеђују посебни облици социјалне заштите	218	196	Решење о давању сагласности на Програм управљања спомеником природе „Футошки парк“ за 2013. годину	223
186	Решење о употреби средстава текуће буџетске резерве	219	197	Решење о давању сагласности на Програм управљања спомеником природе „Каменички парк“ за 2013. годину	224
187	Решење о употреби средстава текуће буџетске резерве	219	Уставни суд		
Градска управа за саобраћај и путеве			198	Одлука Уставног суда Републике Србије број: IУо-1228/2010, са заједничким издвојеним мишљењем у односу на Одлуку Уставног суда број: IУо-1228/2010 од 20. децембра 2012. године	225
188	Решење о заштити пешачких површина у Улици Арсе Теодоровића у Новом Саду	220			

Издавач: Град Нови Сад, Градска управа за прописе Града Новог Сада. Одговорни уредник: Златко Буцало.

Уредништво: Градска управа за прописе Града Новог Сада,
21000 Нови Сад, Жарка Зрењанина 2, Телефон: 021/451-726.

Годишња претплата: 3.500,00 динара. Уплатни рачун број: 840-742341843-24;

По моделу 97 са позивом на број 20-511, Министарство финансија - Управа за трезор, Филијала Нови Сад.

Прималац: Приходи градских органа управе
Сврха плаћања: За "Службени лист Града Новог Сада".

Рачунарска обрада и штампа:

Служба за заједничке послове Града Новог Сада, Жарка Зрењанина 2, 21000 Нови Сад, телефон: 021/4882-700